

El cine que estimem i el que ens ha fet com som

Toni Vall

Paramount Pictures

25 D'ABRIL 2021

"R

ecordo que al Capsa vaig veure *Bailar con un extraño*. “Recordo *Elígeme, Inquietudes* i *Los modernos* als cinemes Arkadin i Balmes”. “Recordo l’ambientació *Blade Runner* del Network Café i la de *Blue Velvet* del Velvet”. “Recordo les matinals del cine Publi...” Records, sí, records, de Josep Roca escrits com

flaixos, com llampecs de la memòria, al seu llibre *La meva ex Barcelona*, editat per Laertes i que no em resisteixo a recomanar-vos aquesta setmana, la setmana de Sant Jordi. Encara que fos divendres, encara que el dia ja hagi passat, segur que us queden llibres per comprar, per buscar, per fullejar, per espigolar... Aquest llibre és breu, molt breu, té escasses setanta pàgines i es llegeix d’una revolada, amb mitja hora o una mica més. És un recorregut íntim per la ciutat que ha conegut al llarg de la seva vida, la ciutat a través dels noms, els llocs, les botigues, les discoteques, els carrers, els detalls, la intimitat, els amics. M’he fixat especialment en les llambregades cinèfiles, esclar, per allò que tantes vegades he escrit en aquesta columna: les ciutats sense cines són ciutats sense ànima. Barcelona, avui, és una ciutat sense ànima. Aquest llibre, per cert, no crec que agradi als talibans antinostàlgia que correran a retreure-li perquè tot el que fa flaire d’evocació del passat els sembla que és nostàlgia i corren a censurar-ho. ¿Vol dir això que és un llibre nostàlgic? No ho crec, però si ho fos no cal dir que em semblaria perfecte.

Sant Jordi, sí, dia del llibre, dia de la rosa, dia de les ciutats i dels pobles, dia del carrer, de tots els carrers, de totes les plaques, les estàtues, les plaques que expliquen històries, les façanes, els cartells que pengen dels fanals i que s’enganxen a les parets. El cartellisme –ho diu sempre, Javier Pérez Andújar– és un dels oficis més preciosos del món. El llibre de Josep Roca tracta de les pel·lícules que estimem i també de les que no estimem però que recordem perquè ens han fet com som, dels cartells, del disseny, dels bars, del preolimpisme, de l’impuls d’una ciutat lluminosa. Del temps de les conquestes, dels triomfs, de les nits interminables, de les copes, dels somnis, d’allò de què estem fets. ●

